

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o wykupnie prawa propinacyi.

Wysoki Sejmie!

Na dniu 17go Stycznia 1874, uchwalił Wysoki Sejm w przedmiocie wykupna prawa propinacyi następujące zasady:

§. 1.

Wyłączność prawa wyrobu i wyszynku gorących napojów, służąca z tytułu prawa propinacyi właścicielom dóbr tabularnych, lub innym osobom, bądź pojedynczym, bądź zbiorowym, ma być zniesiona za odpowiedniem wynagrodzeniem.

§. 2.

Kapitał wynagrodzenia wymierzony będzie na podstawie przeciętnego rocznego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku, który to dochód ma być wysledzony z ostatnich lat 6, i skapitalizowany pomnożeniem przez 12.

§. 3.

Fundusz wynagrodzenia powstaje:

- a) z opłat składanych od właścicieli propinacyi.
- b) z opłat innych, a w szczególności z opłat rocznych od wyszynku gorących napojów, wykonywanego na podstawie konsensów, udzielanych nie mającym prawa propinacyi, i z opłat jednorazowych od powstających nowych browarów i gorzelń, zakładanych przez osoby, które nie miały prawa propinacyi.

§. 4.

Wyrób trunków propinacyjnych staje się z dniem wejścia w życie ustawy przedmiotem wolnego przemysłu.

§. 5.

Przez 25 lat, licząc od dnia, w którym kapitał wynagrodzenia w całym kraju będzie uprawnionym przyznany, pozostaną dotychczasowi właściciele propinacyjnego prawa wyszynku w posiadaniu tego prawa, w całej onego rozciągłości.

§. 6.

Na fundusz umorzenia będzie każdy posiadacz prawa propinacji składać rocznie pewien procent od przyznanego mu wynagrodzenia tak przed, jak i po wypłaceniu kapitału.

§. 7.

Kapitał wynagrodzenia spłacanym będzie uprawnionym, kolejną wskazaną przez losowanie.

§. 8.

Mający prawo do wynagrodzenia, winni się zgłosić o nie pisemnie w nieprzekraczalnym terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Uprawnieni mogą zrzec się prawa wynagrodzenia, o ile prawo osób trzecich nie stoi temu na przeszkodzie.

Kto w skutek zrzeczenia się utracił prawo do wynagrodzenia, pozostaje w posiadaniu propinacyjnego prawa wyszynku przez cały perjod w §. 5. wskazany i nie będzie obowiązany do opłat wymienionych w §. 6.

§. 9.

Dopóki uprawnieni pozostają w posiadaniu prawa propinacji, powinno być to prawo zabezpieczone stósownymi przepisami, i energicznem trybnie wykonaniem.

Przez cały ten czas nie będą wydawane w okręgach propinacyjnych koncesye na wyszynk go-

jących trunków, a producentom trunków propinacyjnych nie będzie wolno sprzedawać je podrobno, lecz tylko w naczyniach pod obręczami, zawierających przynajmniej 1 niższe austr. wiadro. Będzie także zaprowadzona straż propinacyjna mająca atrybucyę straży publicznej.

Uchwalwszy powyższy zasady, zawezwał Wysocki Sejm. c k. Rząd, aby projekt do ustawy o wykupnie prawa propinacyi wypracowany na podstawie tych zasad z uwzględnieniem jednak odrębnych stosunków miast, prawo propinacyi posiadających, przedłożył Wysok. Sejmowi na najbliższej sesyi.

Pomimo zapytań z dnia 5 Marca 1874 L. 3766. i z dnia 21. Maja 1874. L. 9268 nie otrzymał Wydział krajowy odpowiedzi, czy Rząd uczyni zadość powyższemu wezwaniu wys. Sejmu; niema zatém pewności, czy Rząd przedłoży projekt rządowy do ustawy o wykupnie prawa propinacyi, oparty na powyższych zasadach przez Wys. Sejm uchwalonych.

Wydział krajowy sądzi zatém, że dopełnia obowiązku swego jako organ wykonawczy Wys. Izby, układając projekt do ustawy o wykupnie prawa propinacyi, oparty na zasadach przez Wys. Sejm uchwalonych.

- A. Tabliczka umorzenia pod A załączona wykazuje, że spłaty po 2°/₁₀ od kapitału wynagrodzenia uprawnionym przyznanego przed wypłatą tego wynagrodzenia, a po 7°/₁₀ po otrzymaniu tego wynagrodzenia przez uprawnionych uiszczane, dają rachunkową podstawę pewności, że cały kapitał wynagrodzenia umorzonym zostanie w przeciągu lat 26.

Dlatego przyjął Wydział krajowy powyższą wysokość opłat za podstawę tworzenia funduszu wynagrodzenia; — inne dochody bowiem do tego funduszu wpływające, nie będą prawdopodobnie znacznymi i wystarczą zaledwie na pokrycie kosztów wymierzenia wysokości wynagrodzenia, kosztów administracyi, funduszu wynagrodzenia, możliwych niedoborów i przyspieszenie amortyzacyi, o rok jeden.

Wydział krajowy kończy zatem wnioskiem
Wysoki Sejm raczy niniejsze sprawozdanie
w raz z projektem do ustawy o wykupnie prawa
propinacyi pod I, niemniej projektem uchwały pod
II. przekazać wybrać się mającej komisji propi-
nacyjnej.

Z Rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomery;
z Wielkiem księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 17 Sierpnia 1874.

W zastępstwie J. O. Księcia Marszałka.

Przewodniczący :
Oktaw Pietruski wł. r.
członek Wydziału krajowego.

Sprawozdawca :
Paweł Skwarczyński wł. r.
członek Wydziału krajowego.

A

Plan umorzenia

bezprocentowego kapitału 10.000 Złr. w półrocznych ratach
potracając na umorzenie od niespłaconego kapitału 2°, rocznie
zaś od spłaconego kapitału 7°, rocznie.

Raty		Kapitał do umorzenia		Na umorzenie				Suma umorzo- nego kapitału			
				2% odsetki od niespła- conego kapitału		7% odsetki od umo- rzonego kapitału				Razem	
		Zł.	ct.	Zł.	ct.	Zł.	ct.	Zł.	ct.	Zł.	ct.
1		10.000	—	100	—	—	—	100	—	100	—
2		9.900	—	99	—	3	50	102	50	202	50
3		9.797	50	97	97½	7	81	105	06	307	56
4		9.692	44	96	92½	10	76½	107	69	415	25
5		9.584	75	95	84½	14	53½	110	38	525	63
6		9.474	37	94	74	18	40	113	14	638	77
7		9.361	23	93	61	22	36	115	97	754	74
8		9.245	26	92	45	26	42	118	87	873	61
9		9.126	39	91	26	30	58	121	84	995	45
10		9.004	55	90	04	34	84	124	88	1.120	33
11		8.879	67	88	80	39	21	128	01	1.248	34
12		8.751	66	87	51	43	69	131	20	1.379	54
13		8.620	46	86	21	48	28	134	49	1.514	03
14		8.485	97	84	86	52	99	137	85	1.651	88
15		8.348	12	83	48	57	82	141	30	1.793	18
16		8.206	82	82	7	62	76	144	83	1.938	01
17		8.061	99	80	62	67	83	148	45	2.086	46
18		7.913	54	79	13½	73	02½	152	16	2.238	62
19		7.761	38	77	61	78	35	155	96	2.394	58
20		7.605	42	76	05	83	81	159	86	2.554	44
21		7.445	56	74	45½	89	40½	163	86	2.718	30
22		7.281	70	72	81	95	14	167	95	2.886	25
23		7.113	75	71	14	101	02	172	16	3.058	41
24		6.941	59	69	41½	107	04½	176	46	3.234	87
	Do przeniesienia			2.066	01	1.168	86	3.234	87		

R a t y		Kapitał		Na umorzenie						Suma umorzonego kapitału	
		do umorzenia		2% odsetki niespłaconego kapitału		7% odsetki umorzonego kapitału		Razem			
		Zł.	ct.	Zł.	ct.	Zł.	ct.	Zł.	ct.	Zł.	ct.
	Z przeniesienia	6.941	59	2 066	01	1.168	86	3.234	87	3.234	87
25		6.765	13	67	65	113	22	180	87	3.415	74
26		6.584	26	65	84	119	55	185	39	3.601	13
27		6.398	87	63	99	126	4	190	3	3.791	16
28		6.208	84	62	9	132	69	194	78	3.985	94
29		6.014	06	60	14	139	51	199	65	4.185	59
30		5.814	41	58	14 ¹ / ₂	146	49 ¹ / ₂	204	64	4.390	23
31		5 609	77	56	9 ¹ / ₂	153	65 ¹ / ₂	209	75	4.599	98
32		5.400	2	54	—	161	—	215	—	4.814	98
33		5.185	2	51	85	168	52	220	37	5.035	35
34		4.964	65	49	64 ¹ / ₂	176	23 ¹ / ₂	225	88	5.261	23
35		4.738	77	47	38 ¹ / ₂	184	14 ¹ / ₂	231	53	5.492	76
36		4.507	24	45	7 ¹ / ₂	192	24 ¹ / ₂	237	32	5.730	08
37		4.269	92	42	70	200	55	243	25	5.973	33
38		4.026	67	40	26 ¹ / ₂	209	6 ¹ / ₂	249	33	6.222	66
39		3.777	34	37	77	217	79	255	56	6.478	22
40		3.521	78	35	21 ¹ / ₂	226	73 ¹ / ₂	261	95	6.740	17
41		3.259	83	32	59 ¹ / ₂	235	90 ¹ / ₂	268	50	7.008	67
42		2.991	33	29	91	245	30	275	21	7.283	88
43		2.716	12	27	16	254	93	282	09	7.565	97
44		2.434	03	24	34	264	81	289	15	7.855	12
45		2.144	88	21	45	274	93	296	38	8.151	50
46		1.848	50	18	48 ¹ / ₂	285	30 ¹ / ₂	303	79	8.455	29
47		1.544	71	15	44 ¹ / ₂	295	93 ¹ / ₂	311	38	8.766	67
48		1.233	33	12	33	306	83	319	16	9.085	83
49		914	17	9	14	318	—	327	14	9.412	97
50		587	3	5	87	329	45	335	32	9.748	29
51		251	71	2	51	249	20	251	71	10.000	—
				3.103	10	6.896	90	10.000			

Inne opłaty gminne.

§. 3.

Oplaty w niektórych miastach na rzecz gminy z tytułu prawa propinacyi pobierane od wyrobu i wprowadzania napojów gorących, od konsensów na wyszynki i za pozwolenie zakładania fabryk wyrabiających gorące napoje, pozostają nienaruszone; lecz od czasu wejścia w życie niniejszej ustawy, będą nadal pobierane jako opłaty konsumcyjne, lub jako opłaty za dozór policyjny.

§. 4.

Miasta posiadające prawo propinacyi.

Miasta posiadające prawo propinacyi, mogą zastosować wykonywanie prawa wyrobu i wyszynku gorących napojów w obrębie gminy miejskiej do ogólnych postanowień ustawy przemysłowej i poddać postanowienia przez się w tej mierze uchwalone, zatwierdzeniu przez ustawę krajową. Prawo wyrobu i wyszynku napojów gorących w ten sposób uregulowane, przestaje być przedmiotem niniejszej ustawy; w przeciwnym razie zaś prawo propinacyi będące własnością miast wykonywane w obrębie gminy, wykupionóm będzie stosownie do postanowień niniejszej ustawy.

§ 5.

Fundusz wynagrodzenia.

Fundusz wynagrodzenia powstaje:

- a. z opłat składanych przez właścicieli prawa propinacyi,
- b. z rocznych opłat od wyszynku gorących napojów, wykonywanego na podstawie konsensów przemysłowych, nadanych osobom niemającym prawa propinacyi, chociażby nawet przed wejściem w życie niniejszej ustawy,
- c. z jednorazowych opłat od zakładania nowych gorzelń i browarów przez osoby nie posiadające prawa propinacyi, nareszcie
- d. z grzywien nakładanych w sprawach propinacyjnych.

§. 6.

Wyrób.

Wyrób gorących napojów staje się z ograniczeniami w niniejszej ustawie postanowionemi od dnia wejścia jej w życie, przedmiotem wolnego przemysłu.

§. 7.

Wyszynk.

Właściciele propinacyjnego prawa wyszynku, pozostają w posiadaniu tego prawa w całej jego rozciągłości aż do upłynięcia

dwudziestego piątego roku od dnia, w którym kapitał wynagrodzenia uprawnionym w całym kraju prawomocnie przyznanym zostanie.

Po upływie powyższych lat dwudziestu pięciu ma dotychczasowy właściciel prawa propinacyi z mocy niniejszej ustawy prawo do konsensu na jeden wyszynk w obrębie każdej miejscowości, w której wykonywał prawo propinacyi.

DZIAŁ II.

O w y n a g r o d z e n i u

§. 8.

Zgłoszenie.

Mający prawo po wynagrodzenia, winien zgłosić je na piśmie do komisji krajowej w nieprzekraczalnym terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Niezgłoszenie się w powyższym terminie pociąga dla niezgłaszającego uprawnionego utratę prawa do wynagrodzenia.

Jeżeli prawo do wynagrodzenia jest wspólną własnością kilku osób, winne lub wszystkie razem lub każda z osobna zgłosić we prawo do wynagrodzenia.

Zgłoszenie się jednego lub kilku współuprawnionych nie wywiera żadnego wpływu na skutki niezgłoszenia tego prawa przez innych współuprawnionych.

§. 9.

Jeżeli uprawniony nie zgłosił się w powyższym terminie (§. 8.) mogą dożywotnicy, wierzyciele hipoteczni, lub inni mający jakiegokolwiek prawo rzeczowe, w dalszym nieprzekraczalnym trzymiesięcznym terminie, zgłosić prawo do wynagrodzenia przez uprawnionego nie zgłoszone a to pod rygorem utraty także dla tych osób wszelkiego prawa do wynagrodzenia.

§. 10.

Gdyby okazać się miało, że przypadająca kwota wynagrodzenia wyższą jest od całej należności osób w powyższym paragrafie wymienionych, zgłaszających to prawo, wynagrodzenie tylko w takiej kwocie przyznanem będzie, jaka potrzebną okaże się na pokrycie należności osób, które zgłosiły prawo do wynagrodzenia.

§. 11.

Komisye przyznające wynagrodzenie.

Dla obliczenia wynagrodzenia ustanowione będą komisye powiatowe i komisya krajowa we Lwowie. Zakres działania komisji powiatowej, obejmuje cały obszar powiatu.

§. 12.

Komisya powiatowa składa się z przełożonego politycznej władzy powiatowej lub tegoż zastępcy, jako przewodniczącego¹ z dwóch członków, z których jednego mianuje Wydział powiatowy a następnie drugiego Wydział krajowy. Tym samym sposobem mianowany będzie zastępca dla każdego członka komisji.

Uchwały w komisji zapadają bezwzględną większością głosów. Członkowie komisji powiatowej, mianowani przez Wydział krajowy i przez Wydziały powiatowe, pobierać będą za czas urzędowania dyety po 3 zł. w. a dziennie i wynagrodzenie kosztów podróży po 1 zł. w. a. za milę.

Członkowie komisji powiatowej mianowani przez Wydział krajowy i Wydziały powiatowe, złożą w ręce przewodniczącego komisji krajowej lub jego delegata przyrzeczenie: „że przy poruczonych im czynnościach obowiązki swoje wypełniać będą sumiennie, wedle najlepszej wiedzy i przekonania.“

§. 13

Komisya krajowa składa się z c. k. Namiestnika lub delegowanego przezeń zastępcy jako przewodniczącego i z sześciu członków.

Dwóch wybiera Wydział krajowy z grona swego, dwóch mianuje Namiestnik z pomiędzy radców Namiestnictwa, a dwóch Prezydent wyższego sądu krajowego we Lwowie, z grona radców tegoż Sądu.

Członkowie komisji krajowej mają zastępców w ten sam sposób obranych lub mianowanych.

Członkowie komisji krajowej nie pobierają żadnego wynagrodzenia.

Do powzięcia uchwały niezbędną jest obecność przewodniczącego i przynajmniej czterech członków komisji. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów.

Przewodniczący nie głosuje; jednak w razie równości głosów staje się uchwałą to zdanie, do którego przychylił się przewodniczący.

§. 14.

wynagrodzenia.

Podstawę do obliczenia wynagrodzenia za utratę wyłączności prawa wyrobu i wyszynku napojów propinacyjnych, stanowi czysty dochód z prawa wyszynku, przyjętego do wymiaru podatku w ostatnich sześciu latach, przed wejściem ustawy w życie.

Jeżeli podatek dochodowy wymierzony był od dochodu z prawa wyszynku w połączeniu z innymi dochodami, jak np. z dochodem z młyna, cegielni, zajazdu, i t. p. orzeknie komisya na podstawie fasyi, lub gdyby fasye nie okazywały każdego dochodu z osobna, na podstawie szczegółowych dochodzeń, ile w ogólnej kwocie dochodu mieści się innych dochodów, a ile pozostaje jako dochód z propinacyjnego prawa wyszynku.

Gdzie przy wymierzaniu podatku dochodowego od dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku nie uwzględniono i nie potrącono, czynszu za budynki dodane do wykonywania wyszynku, albo za dodane dzierżawcy lub szynkarzowi pola, pastwiska, ani też wartości jakichkolwiek innych dodatków, — orzeka komisya na podstawie szczegółowych dochodzeń, o ile dodatki te wyrównane (skompensowane) są wzajemnymi dodatkami, które dzierżawca lub szynkarz dodawał właścicielowi, a które nie były doliczone do dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku przy wymiarze podatku od tego prawa. W przeciwnym razie zaś orzeka komisya, ile z tego tytułu potrącić należy od czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku, przyjętego za podstawę wymierzenia podatku.

Od oznaczonego istotnego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku, należy potrącić bezpośredni podatek ze wszelkimi dodatkami od tego dochodu opłacany, obliczony wedle przecięcia z ostatnich lat sześciu przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

§. 15.

Jako wynagrodzenie otrzymują uprawnieni dwunastokrotny sprawdzony czysty dochód propinacyjnego prawa wyszynku.

§. 16.

Postępowanie przy wymiarze wynagrodzenia.

Po zawezwaniu uprawnionych i wysłuchawszy wniosków przez nich przedstawionych, wysledza komisya powiatowa stosownie do postanowień §. 14 z urzędu czysty dochód propinacyjnego prawa wyszynku.

Na podstawie tego dochodzenia, oznacza komisya wysokość wynagrodzenia (§. 15.) i wręcza wyrok indemnizacyjny każdej stronie interesowanej.

§. 17.

Od tego wyroku może strona interesowana odwołać się do komisji krajowej. Rekurs winien być wniesionym na ręce komisji powiatowej w nieprzekraczalnym terminie dni 30. od dnia, w którym wyrok odwoływającemu się wręczony został.

Komisja krajowa rozpoznaje całą sprawę, zarządza w razie potrzeby dochodzenie uzupełniające i wydaje z wyłączeniem wszelkiego dalszego odwoływania się jakoteż drogi prawa, ostateczny wyrok o wysokości wynagrodzenia.

§. 18.

W ten sam sposób postępować należy, jeżeli nie właściciel prawa propinacyi, lecz według postanowień §. 9. dożywotnik, wierzyciel hipoteczny lub inna osoba mająca prawo rzeczowe, zgłosiła prawo do wynagrodzenia. W tym wypadku jednak stanowczy wyrok o wysokości wynagrodzenia dopiero wówczas wydanym będzie, gdy sąd powołany do przekazywania przyznanego wynagrodzenia oznaczy wysokość należności osoby, która zgłosiła prawo do wynagrodzenia. Wynagrodzenie takie jednak w żadnym wypadku wyższem być nie może, aniżeli przyznanem byłoby właścicielowi prawa propinacyi, gdyby sam zgłosił był to prawo.

§. 19.

Komisje powiatowe i komisja krajowa przesyłają Wydziałowi krajowemu z urzędu odpisy wyroków indemnizacyjnych przez siebie wydanych i uwiadamiają Wydział krajowy o prawomocności takowych.

§. 20.

Przekazywanie przyznanego wynagrodzenia.

Wynagrodzenie wstępuje pod względem wszelkich praw rzeczowych w miejsce prawa propinacyi. — Prawa trzecich, mianowicie także prawa wierzycieli hipotecznych, pozostają nienaruszone.

§. 21.

Jeżeli prawo propinacyi było przynależnością nieruchomości, będącej przedmiotem ksiąg tabularnych, lub też samodzielnie stanowiło przedmiot tych ksiąg, przesyła komisja powiatowa z urzędu wyrok indemnizacyjny po zaszczej prawomocności takowego, stwier-

dzając tę okoliczność sądowi tabularnemu, który również z urzędu uwidocznia w księgach tabularnych, jakie wynagrodzenie wstąpiło w miejsce zniesionego prawa propinacyi.

§. 22.

Przy tabularnem oddzieleniu od nieruchomości, przy odpisywaniu, przekazywaniu i wypłacaniu kapitału wynagrodzenia za zniesienie wyłączności propinacyjnego prawa wyrobu i wyszynku, będącego przedmiotem ksiąg tabularnych, zastosowują się analogicznie przepisy ces. patentu z d. 8. listopada 1853. l. 237. dz. u. p.

Należytości na wynagrodzenie przekazywane, obliczają się stosownie do obowiązujących przepisów na walutę austryacką, wypłacane zaś będą stosownie do orzeczenia sądowego, atoli dopiero po wylosowania właściwego certyfikatu wynagrodzenia.

§. 23.

Certyfikaty.

Stosownie do przekazu sądowego wydaje Wydział krajowy osobom w sądowym przekazie wskazanym certyfikat wynagrodzenia, zawierający: imię osoby lub dóbr, na które certyfikat opiewa, wysokość wynagrodzenia wypłacić się mającego jakoteż stwierdzenie, że spłata wynagrodzenia jest zabezpieczoną na funduszu wynagrodzenia.

Na życzenie stron piśmiennie wyrażone i za załączeniem certyfikatu uwidocznia Wydział krajowy na nim przeniesienie certyfikatu lub przepisuje przedłożony certyfikat na kilka, na mniejsze kwoty opiewających lub też odwrotnie.

DZIAŁ III.

O s z y n k o w a n i u.

§. 24.

o konsensach na wyszynk.

Po prawomocnem obliczeniu i przyznaniu kapitału wynagrodzenia w całym kraju, wydaje Wydział krajowy wszystkim uprawnionym bez względu, czy zgłosili prawo do wynagrodzenia czy nie, konsensa na 25 lat opiewające, uprawniające do wyłącznego wyszynku napojów propinacyjnych w całym obrębie tych miejscowości, w których prawo propinacyi dotychczas wykonywali.

§. 25.

W konsensach tych oznaczone będą karczmy i szynki przeznaczone do wykonywania prawa wyszynku, a uprawnionym nie wolno bez zgodnego pozwolenia Wydziału krajowego i c. k. Namiestnictwa otwierać nowych karczem lub szynków, albo zmieniać miejsca już istniejących.

Otwarcie nowego szynku lub zmiana miejsc dawnych karczem albo też szynków, nie może nastąpić, jak tylko za poprzedniem zbadaniem potrzeby miejscowej i po wysłuchaniu zdania zwierzchności gminnej i sąsiednich uprawnionych.

§. 26.

Szynkarze.

Koncesjonaryusz winien lub wyjednać licencyę dla swojej osoby, i osobiście szynkować, lub też przedstawić dla każdej szynkowni szynkarza licencyą opatrzonego.

§. 27.

Wydawanie licencyi.

Licencyę wydaje Wydział powiatowy a zatwierdza przełożony politycznej władzy powiatowej. Przeciw odmowie wolno odwołać się w drodze rekursu do Wydziału krajowego, który rozstrzyga rekurs w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem z wyłączeniem wszelkiego dalszego odwołania się. Gdyby to porozumienie nie przyszło do skutku, licencya jest odmówiona.

§. 28.

Licencya nie na dłuższy czas, jak tylko na rok jeden wydaną być może, i przed upływem tego roku tém pewniej odnowioną być musi, ileż szynkujący w razie przeciwnym uważanym będzie za szynkarza pokatnego.

§. 29.

Udzielenia, jakoteż odnowienia licencyi odmawia się, jeżeli osobistość, postępowanie lub stosunki ubiegającego się o licencyę nie dają dostatecznej rękojmi odpowiedniego zawiadywania szynkiem, albo też budzą uzasadnione podejrzenie, że nadużyje licencyi do popierania pijaństwa, zakazanych gier, przechowywania podejrzanych przedmiotów lub wspierania nieobyczajności.

Każde wykroczenie przeciw przepisem policyjnym, każde pobudzanie do występków powyżej wyszczególnionych, pociąga za

sobą utratę licencji, a koncesyonaryusz obowiązany jest przedstawić nowego szynkarza licencyą opatrzonogo.

Organa powołane do udzielania licencji nie są obowiązane wydawać motywów swego orzeczenia, czy to przy odmowie, czy przy odjęciu licencji.

Szynkowanie.

§. 30.

Stosunek prawny pomiędzy koncesyonaryuszem a szynkarzem oceniać należy według ogólnych przepisów obowiązujących co do stosunku służbodawców do sług.

§. 31.

Posiadaczom gorzelnii, browarów i miodosytni, tudzież fabrykantom spirytusów nie wolno sprzedawać swoich wyrobów inaczej, jak tylko hurtem.

§. 32.

Fabrykom napojów słodzonych to jest: araku, rumu, ponczowej esencji, rozolisów i likierów, przyrządzonych w drodze chemicznej i w sposób fabryczny, których cena musi być przynajmniej o pięćdziesiąt procent droższą, od przeciętnych cen gorzałki, wolno przedawać wyrób swój w własnych składach, w butelkach zapieczętowanych, zawierających przynajmniej pół masy płynu.

Za szczególnem pozwoleniem c. k. politycznej władzy powiatowej mogą handle korzenne, a na prowincyi także i handle towarów mieszanych, przedawać w ten sam sposób wymienione wyżej napoje słodzone.

Kramarzom pozwolenie to nie może być udzielane. Polityczna władza powiatowa w porozumieniu z Wydziałem powiatowym stanowi, czy i z jakimi możliwemi ograniczeniami właściciele lub dzierżawcy zajazdów szynkować mogą, i wydaje onym oddzielnie konsensa za opłatą.

§ 33.

Częstkowej przedaży napojów wymienionych w §. 32. na kieliszki lub w inny, jak tamże oznaczony sposób, pozwalać może polityczna władza powiatowa w porozumieniu z Wydziałem powiatowym tylko traktyjerniom, kawiarniom i cukierniom i to tylko po ścisłem zbadaniu i wykazaniu rzeczywistej miejscowej potrzeby i po przekonaniu się, że koncesyonaryusz nie zaspakaja tej potrzeby.

§. 34.

Do prowadzenia handlu hurtownego gorącymi napojami nadaje pozwolenie c. k. urząd powiatowy w porozumieniu z Wydziałem powiatowym, tylko właściciele gorzelni, browarów i fabryk nie potrzebują do hurtownej sprzedaży swego wyrobu, żadnego pozwolenia. W handlu hurtownym napoje sprzedawane mogą być tylko w beczkach, zawierających przynajmniej jedno niższe — austriackie wiadro.

§. 35.

Cząstkowa sprzedaż gorących napojów słodzonych w zapieczętowanych butelkach półmasowych przez osoby ustawą niniejszą do tego upoważnione, bez uzyskania szczegółowego pozwolenia (§. 37) karana będzie grzywnami od 50 do 200 zł. w. a. a jeżeli przekroczenia tego dopuścił się handel korzenny lub handel towarów mieszanych albo kramarz, nadto przy trzecim razie utratą prawa dalszego utrzymania prowadzonego handlu.

§. 36.

Cząstkowa sprzedaż napojów słodzonych na kieliszki lub w butelkach zapieczętowanych, albo chociażby w butelkach niezapieczętowanych, w mniejszej jednak ilości jak pół masy, bez uzyskania wymaganego pozwolenia na tę sprzedaż (§. 29.) ma być karana grzywnami od 50 do 200 zł. w. a. Nadto traci właściciel handlu korzennego lub towarów mieszanych, który miał pozwolenie do sprzedawania tych napojów w zapieczętowanych półmasowych butelkach, a fabrykant słodzonych napojów, w którego sklepie lub składzie popełniono to przekroczenie, przy drugim razie prawo sprzedawania tych napojów w zapieczętowanych butelkach, a w razie ponownego przekroczenia traci właściciel handlu korzennego lub towarów mieszanych prawo dalszego utrzymania handlu, a fabrykant składowych napojów, prawo dalszego utrzymania fabryki.

Właściciel handlu korzennego lub towarów mieszanych, który nie miał pozwolenia do sprzedawania tych napojów w zapieczętowanych butelkach, tudzież kramarz, utracą przy trzecim tego rodzaju przekroczeniu prawo dalszego utrzymania prowadzonego handlu.

§. 37.

Każda cząstkowa sprzedaż innych gorących napojów, jest szynkowaniem pokątnem bez względu, czy wzięto za napój gotowe pie-

niądze lub inny przedmiot, mający jakąkolwiek wartość, lub też czy dano napój na kredyt, czy go dano w własnym domu, czyli też poza domem.

§. 38.

Szynkowanie pokątne ma być karane jako przekroczenie, grzywnami od 50 do 200 zł. w. a. Właściciel handlu hurtownego gorącymi napojami, tudzież upoważniony w moc tej ustawy do częstokwej sprzedaży napojów słodzonych, bądź na kieliszki, ulegną tej karze, jeżeli czy to sami, czy też którykolwiek z ich domowników lub sług, dopuszczają się tego przekroczenia, a za trzecim przekroczeniem utracą nadto prawo dalszego prowadzenia handlu lub zarobku.

Oprócz tego ulegnie w każdym razie konfiskacie cały przydybany zapas napoju wraz z naczyniami i przyrządami do szynkowania.

§. 39.

Za okoliczność szczególnie obciążającą przy pokątnem szynkowaniu, poczytane będzie przedawanie wódki na zimno farbowanej, zaprawionej lub osłodzonej, jakoby słodzonego napoju fabrycznego przyrządzonego w drodze chemicznej. Tłumaczenie się, iż pobierano wódkę tę z upoważnionej fabryki słodzonych napojów ani uniewinnia, ani zmniejsza winę.

W razie wątpliwości, czy przydybany napój jest rzeczywiście słodzonym napojem fabrycznym, lub tylko na zimno przyprawionym spirytusem albo wódką, zasięgnie orzekający urząd zdania technicznego znawcy na koszt strony, której twierdzenie okaże się fałszywym.

§. 40.

Posiadanie gorących napojów w większej ilości, jak wymagać może pokrycie potrzeby według osobistych stosunków lub chwilowych okoliczności posiadacza, tudzież posiadanie naczyń lub przyrządu do wyszynku, nie stanowią wprawdzie same przez się dowodu popełnionego przekroczenia pokątnego szynkowania, są jednakże silnym dowodem podejrzenia, a obok którejkolwiek z tych okoliczności zeznanie jednego już tylko świadka wystarczy do całkowitego dowodu.

§. 41.

Sprowadzanie napojów gorących dozwolone jest tylko uprawnionym do szynkowania lub do handlu temi napojami, niemniej na użytek własnego przedsiębiorstwa przemysłowego, gospodarstwa lub domu.

Wprowadzanie tych napojów na użytek trzecich osób pod pozorem użytku własnego, karane będzie utratą napojów, tym sposobem wprowadzonych i grzywnami od 10 do 100 zł. w. a.

§. 42.

Grzywny nakładane według niniejszej ustawy, przypadają funduszowi wynagrodzenia.

Ustawodawstwo krajowe orzeknie, co z temi karami dziać się ma po zupełnem umorzeniu wynagrodzenia. W razie udowodnionej zupełnej niemożliwości zapłacenia grzywny, takowe będą zmieniane na odpowiedni areszt licząc jeden dzień aresztu za 5. zł. w. a.

§. 43.

Dochodzenie i karanie wszystkich w ustawie tej określonych przekroczeń, przysłuża dotyczącym politycznym władzom powiatowym, a w drugiej i ostatniej instancji c. k. Namiestnictwu.

Dochodzenie powinno nastąpić na każde żądanie koncesyonaryusza.

Orzeczenia co do przekroczeń powinny być doręczane stronom interesowanym, którym zarówno przysłuża prawo rekursu, tak co do orzeczenia o winie, jak i przeciw wymiarowi kary.

§. 44.

O ile przy śledztwach co do przekroczeń w tej ustawie określonych, może być odbierana przysięga od świadków, stanowią przepisy ustawy o postępowaniu karnem.

§. 45.

Wrazie poszlak szynkowania pokątnego, winna polityczna władza powiatowa, lub zwierzchność miejscowa zarządzić rewizję domową, wykonać się mającą według przepis w ustawy karnej dla przestępstw skarbowych.

§. 46.

Określone w tej ustawie przekroczenia ulegają przedawnieniu, jeżeli od chwili popełnionego przekroczenia upłynęło sześć miesięcy, a w ciągu tego czasu niepociągnięto obżałowanego do odpowiedzialności, lub nie przedsięwzięto przeciw niemu we względzie dochodzenia popełnionego przekroczenia żadnego urzędowego kroku, a w szczególności nie wystosowano do niego zawiadania.

§. 47.

Koncesjonaryuszowi wyszynku wolno utrzymywać dla skuteczniejszej obrony praw swoich, przysięgłą straż.

Prawo odbierania przysięgi od straży propinacyjnej, służy politycznej władzy powiatowej. Przepisy rozporządzenia z dnia 30. stycznia 1860 (Dz. u. p. N.28). co do zaprzysięgania straży polowej, mają być zastosowane także do zaprzysięgania straży propinacyjnej.

-†-

Przysięga ma być odebrana wedle załączonej †- roty :

§. 48.

Przysięgła straż uważana będzie przy wykonywaniu swej służby jako straż publiczna, i używać ma wszystkich praw, przysługujących pod tym względem na mocy ustaw osobom urzędowym i publicznej straży cywilnej. Przysięgła straż propinacyjna obowiązana jest, strzedz powierzonego jej nadzorowi prawa wyszynku z jak największą pilnością i wiernością od wszelkiej szkody, donosić natychmiast o każdym nieprawem ukróceniu tego prawa, nie oskarżać ani podawać nikogo fałszywie w podejrzenie, jednakże donosić sumiennie o każdym, któryby w jaki bądź sposób nieprawie ukracał prawo wyszynku, bez żadnych osobistych względów, podług swego najlepszego przekonania.

Zeznanie przysięgłego strażnika uczynione z powołaniem się na służbową przysięgę, o czynach lub okolicznościach, wchodzących w zakres jego obowiązkowej służby, stanowi prawny dowód według określeń ustawy o postępowaniu karném dla przestępstw skarbowych.

§. 49.

Zwierzchności gminne, władze rządowe i autonomiczne mają z obowiązku czuwania nad obyczajnością publiczną i nad bezpieczeństwem mienia, przestrzegać zachowywania zawartych w tej ustawie postanowień i udzielać w każdym razie skutecznej pomocy ku obronie postanowień niniejszej ustawy.

DZIAŁ IV.

O funduszu wynagrodzenia.

§. 50.

Źródła funduszu wynagrodzenia.

Na fundusz wynagrodzenia opłacają uprawnieni, których prawo do wynagrodzenia zgłoszonym zostało (§.§. 8. i 9.) corocznie jak długo kapitał wynagrodzenia w całym kraju obliczony i przekazany nie będzie na koszt administracyi pewien procent czystego dochodu, przyjętego za podstawę do wymierzenia podatku. Procent ten oznacza w miarę potrzeby komisya krajowa, nie może on jednak rocznie przenosić trzech od sta od dochodu, z prawa propinacyi w tym roku przyjętego za podstawę do wymierzenia podatku dochodowego.

Po prawomocnem obliczeniu i przekazaniu kapitału wynagrodzenia w całym kraju, a od chwili rozpoczęcia szynkowania na podstawie konsensu na wyszynk przez 25 lat opłacać będą uprawnieni, których prawo do wynagrodzenia zgłoszonym zostało, na fundusz wynagrodzenia, jak długo kapitał wynagrodzenia im wypłaconym nie będzie, dwa od sta, od przyznanego im kapitału wynagrodzenia.

Po wypłaceniu wynagrodzenia zaś, opłacać będą uprawnieni corocznie, aż do upływu powyższych 25 lat od prawomocnego obliczenia i przekazania kapitału wynagrodzenia w całym kraju, po 7 od sta, od wypłaconego im kapitału. Wszystkie te wypłaty uiszczają uprawnieni w ratach kwartalnych z góry.

§. 51.

Od wyszynku gorących napojów wykonywanego na podstawie konsensów przemysłowych, nadanych osobom nie mającym prawa propinacyi, chociażby nawet przed wejściem w życie niniejszej ustawy, opłacać mają koncesyonaryusze w miejscowościach liczących nie więcej jak 5.000 mieszkańców, po 40 zł. w. a., w miejscowościach z ludnością od 5.000 do 12.000 mieszkańców po 60 złr. w. a., we wszystkich miejscowościach zaś z ludnością nad 12.000 mieszkańców po 100 zł. w. a. rocznie, bez różnicy, czy wyszynk jest wykonywany, jako przemysłowość samoistna, czy jako akcesoryum innej przemysłowości.

Opłaty te uiszczane być mają w kwartalnych ratach z góry, i to przez cały przeciąg czasu od wejścia niniejszej ustawy w ży-

cie aż do upływnienia 25 lat, od chwili, w której kapitał wynagrodzenia w całym kraju obliczonym i sądownie przekazany został.

§. 52.

Niemniej wpływają do funduszu wynagrodzenia jednorazowe opłaty, od powstających nowych gorzelni i browarów, zakładanych od chwili wejścia tej ustawy w życie aż do upływu 25 lat od obliczenia i sądowego przekazania kapitału wynagrodzenia w całym kraju przez osoby, które nie miały prawa propinacyi. Wysokość takiej jednorazowej opłaty, wynosi od każdej nowo założonej gorzelnii, niemniej od każdego browaru kwotę po 500 zł. w. a.

§. 53.

Nareszcie wpływają do funduszu wynagrodzenia wszelkie kary policyjne w sprawach propinacyjnych nakładane.

§. 54.

Należności wszelkie wpływające do funduszu wynagrodzenia, pobierane będą przez te same władze i ściągane za pomocą tych samych środków, jak dodatki do podatków na potrzeby krajowe, a względnie jak jednorazowe opłaty rządowe, lub inne kary policyjne prawomocnie orzeczone.

§. 55.

Funduszem wynagrodzenia zarządza Wydział krajowy.

§. 56.

Wyplacanie wynagrodzenia.

Wynagrodzenie wypłaca się w ten sposób, iż co pół roku odbywa się losowanie certyfikatów stosownie do planu umorzenia.

Certyfikaty wylosowane, będą w 6 miesięcy po wylosowaniu gotowemi pieniędzmi wypłacone w pełnej imiennej wartości.

§. 57.

Wydział krajowy orzeka w każdym pojedynczym wypadku, czyli certyfikat, na którego pełną spłatę nie wystarcza fundusz w tém półroczu, wedle planu umorzenia do zaspokojenia przypada-

jący, w zupełności wypłaconym być może, czyli też częściowo tylko spłata uiszczoną będzie.

W ostatnim wypadku wydaje Wydział krajowy nowe certyfikaty na niewylosowaną jeszcze resztę kapitału wynagrodzenia.

Uprawnieni zaś uiszczają będą od tego czasu po 7 od sta rocznie, od wypłaconej części kapitału, od niewypłaconej zaś reszty rocznie po 2 od sta, a to tak długo, póki im cały kapitał wypłacony nie zostanie.

§. 58.

Uprawnieni do wynagrodzenia uwolnieni są od uiszczania opłat na rzecz funduszu wynagrodzenia, jeżeli w skutek niezgłoszenia się stron interesowanych (§§. 8. i 9.) nie otrzymują żadnego wynagrodzenia.

§. 59.

Losowanie certyfikatów odbywa się publicznie, a wynik takowego do powszechnej wiadomości podanym być ma.

§. 60.

Ogólne przepisy obowiązujących ustaw stanowią, pod jakimi warunkami należytości z certyfikatów nie podniesione, ulegają zadawnieniu.

§. 61.

Pozostałość funduszu wynagrodzenia, jaka się okaże po umorzeniu wszystkich certyfikatów propinacyjnych i po pokryciu wszystkich wydatków, staje się własnością funduszu krajowego.

DZIAŁ V.

Postanowienia dodatkowe.

§. 62.

Instrukcja dla komisji wymierzających wynagrodzenie, równie jak wszelkie inne instrukcje do przeprowadzenia czynności tą ustawą wskazanych, wydaje komisya krajowa.

§. 63.

Władze rządowe i autonomiczne winny udzielać pomocy swej i wszelkich wyjaśnień organom, tą ustawą do przyprowadzenia jej powołanym. —

§. 64.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie równocześnie z ustawą państwową stanowiącą o uwolnieniu wynagrodzenia za zniesienie wyłączności propinacyjnego prawa wyrobu i wyszynku, jakoteż wszelkich z tém wynagrodzeniem w związku będących wypłat, czynności, podań dokumentów wpisów i wypisów tabularnych, orzeczeń i t. p. od stempli, dodatków państwowych i w ogóle od jakichkolwiek należności rządowych.

§. 65.

Ustawy i przepisy, odnoszące się do przedmiotów niniejszą ustawą objętych, znoszą się, o ile się z nią nie zgadzają.

§. 66.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam moim Ministrom spraw wewnętrznych sprawiedliwości i skarbu.

The first part of the document is a letter from the Secretary of the State to the Governor, dated the 10th of the month. It contains a report on the state of the treasury and the public accounts, and a list of the names of the persons who have been appointed to various offices.

The second part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to various offices. It is arranged in alphabetical order, and contains the names of the persons who have been appointed to the offices of Secretary of the State, Treasurer, and various other offices.

The third part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to various offices. It is arranged in alphabetical order, and contains the names of the persons who have been appointed to the offices of Secretary of the State, Treasurer, and various other offices.

The fourth part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to various offices. It is arranged in alphabetical order, and contains the names of the persons who have been appointed to the offices of Secretary of the State, Treasurer, and various other offices.

The fifth part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to various offices. It is arranged in alphabetical order, and contains the names of the persons who have been appointed to the offices of Secretary of the State, Treasurer, and various other offices.

The sixth part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to various offices. It is arranged in alphabetical order, and contains the names of the persons who have been appointed to the offices of Secretary of the State, Treasurer, and various other offices.

The seventh part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to various offices. It is arranged in alphabetical order, and contains the names of the persons who have been appointed to the offices of Secretary of the State, Treasurer, and various other offices.

The eighth part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to various offices. It is arranged in alphabetical order, and contains the names of the persons who have been appointed to the offices of Secretary of the State, Treasurer, and various other offices.

Rota przysięgi

d l a s t r a ż y p r o p i n a c y j n é j :

„ Przysięgam, że będę strzegł powierzonego memu nadzorowi prawa wyszynku z jak największą pilnością i wiernością od wszelkiej szkody, że doniosę natychmiast o każdym nieprawem ukróceniu tego prawa, że nie będę fałszywie nikogo ani oskarżał, ani podawał w podejrzenie, że jednakże o każdym, któryby w jakibądź sposób nieprawnie ukrócał prawo wyszynku, doniosę sumiennie, bez żadnych osobistych względów, podług mego najlepszego przekonania. Tak mi, Boże! dopomóż.“

Rota physiologi

Die Natur der Physiologie

Die Natur der Physiologie ist die Wissenschaft von den Gesetzen, nach denen die Organismen leben. Sie untersucht die Lebensvorgänge im Organismus und die Beziehungen zwischen dem Organismus und seiner Umwelt. Die Physiologie ist eine der ältesten Wissenschaften und hat sich im Laufe der Jahrhunderte entwickelt. Sie ist eine der Grundlagen der Medizin und der Biologie.

II

U c h w a ł a.

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem
wzywa c. k. Rząd o przedstawienie odpowiednich wniosków
do ustawy :

- 1.) aby wynagrodzenie za wykupno prawa propinacyi od uprawnionych, renta od tego wynagrodzenia, certyfikaty wydane jako poświadczenia wysokości przyznanego wynagrodzenia, i procenta od tego wynagrodzenia przypadające, uwolnionemi były od stempli, podatków państwowych i w ogóle wszelkich należności rządowych;
 - 2.) aby wykupno propinacyjnego prawa wyszynku, niemniej wszelkie z tem wykupnem, z wymiarem, przekazaniem i wypłatą wynagrodzenia za to wykupno. w związku będące podania, protokoły, dokumenta, wpisy hipoteczne, wyroki, przekazy sądowe, i inne pisma lub czynności, sądów, komisyj powiatowych, komisji krajowej, jakoteż wszystkich innych władz, wolne były od stempli, od należności bezpośrednich, od opłat depozytowych i w ogóle od wszelkich należności rządowych, niemniej, aby wszelkie przesyłki w tych sprawach uwolnionemi były od opłat pocztowych;
 - 3.) aby konsensa propinacyjne, uprawniające do wyszynku napojów wydawane przez władzę, zarządzającą funduszem, jakoteż licencye policyjne dla szynkarzy wydawane, wolnemi były od stempli i opłat państwowych.
-

II

Uchwała

Sejmik Powiatowy (Sejmik Powiatowy) w sprawie uchwalenia budżetu powiatu na rok 1910.

1) Uchwała budżetowa powiatu na rok 1910, w której przewidziano dochody i wydatki powiatu, a także zadania powiatu na ten rok.

2) Uchwała budżetowa powiatu na rok 1910, w której przewidziano dochody i wydatki powiatu, a także zadania powiatu na ten rok.

3) Uchwała budżetowa powiatu na rok 1910, w której przewidziano dochody i wydatki powiatu, a także zadania powiatu na ten rok.
